

A tanács szigorúan bizalmas ülésen tárgyalta a túl magas fizetések leépítésének ügyét

Fizeléségységesítés: 170 ezer pengő megalkarítással

(A Délmagyarország munkatársától.) Röviden beszámolt a Délmagyarország arról, hogy a város tanácsa a napokban, még pedig a csendes délutáni órák előnyének kihasználásával, szigorúan bizalmas ülést tartott és ez az ülés pontosan két és fél óráig tartott. Hogy mit tárgyalt ilyen titokban a tanács, azt eddig nem árulta el Szegeden senki, a polgármester is csak annyit mondott róla, hogy a téma *ugyis a közgyűlés napirendjére kerül és akkor majd tudomást szerezhet róla a nyilvánosság is.*

Most azután megtudtuk, hogy mi volt ez a téma, amely olyan nagy titkolódzásra késztette a város tanácsát. A napokban szigorú hangú belügyminiszteri leirat érkezett a város hatóságához. A belügyminiszter a városi tisztviselők illetményeinek egységesítését rendelte el és elrendelte az indokolatlanul magas fizetések leépítését. A rendeletnek az az alapja, hogy a városi tisztviselők huszonöt, illetve ötven százalékkal nagyobb fizetést kap-

nak, mint amennyit az ugyanabban a fizelési fokozatban lévő államiak élveznek. A belügyminiszteri rendelet megállapítása szerint a fizetések egységesítése a város számára évente nem kevesebb, mint százhetvenezer pengő megalkarítást jelentene.

A tanács alaposan megtárgyalta azon a délutáni bizalmas ülésen azt a kényes problémát és értesülésünk szerint úgy határozott, hogy a belügyminiszter rendeletét fokozatosan hajtja végre a szerzett jogok tiszteletben tartása mellett. Tehát azok a tisztviselők, akik jelenleg magasabb fizetést kapnak, ezután sem kapnak kevesebbet, ellenben ha nyugdíjba mennek, vagy elhalnak és helyükbe új tisztviselők kerülnek, azok már nem kapják meg a városi pótlékot és nem kapnak többet, mint amennyit a státuszrendelet megállapít a közalkalmazottak számára. A tanács különben szombat délután öt órára összehívta ebben az ügyben a pénzügyi bizottságot is.

Vita a színügyi bizottsághoz az operatársulatról, a szubvencióról, Makóról, a szervezkedésről és a repertoárról

Junius végéig tart a szezon

(A Délmagyarország munkatársától.) A színügyi bizottság hosszú pauza után, pénteken ismét ülést tartott a város háza tanács-termében dr. Gádál Endre nyugalmazott kulturszenátor elnökletével. Az ülés iránt igen élénk volt az érdeklődés, mert színházi körökben kemény csatákat és viharokat jósoltak. Az ülés azonban egészen sima lefolyású volt.

Először Tarnay Ernő művezető-igazgató mutatta be a színház

műsortervezetét.

Junius folyamán bemutatásra kerülnek: A revizor, Libavásár, Kényeskedők, Pathelin mester, A rendőrfőnök jó fiú, Csókoljon meg. Vendégszerepelné fogják: Sándor Erzs, Góth-pár, Titkos Ilona, Csontos Gyula, Rátkay Márton, Böhm Endre.

Elmondotta ezután Tarnay, hogy a szezon junius utolsó napjaiban fejeződik be, valószínűleg a Szegeden tartandó ügyvédkongresszus alkalmával rendezendő diszeloádással.

A műsortervezetet a bizottság megjegyzés nélkül vette tudomásul.

Dr. Pálffy József tanácsnok-intendáns tett ezután több bejelentést a bizottságnak. Bejelentette, hogy a színház vezetősége vendégszereplésre hívta meg Rákosi Szidit ötvenéves színházi jubileuma alkalmából és a színpadon a közönség, a hatóság és a színtársulat nevében üdvözölte a művésznőt. Bejelentette az intendáns, hogy engedélyt adott Szilágyi Aladár negyvenéves színészi jubileumának diszeloádással való megünneplésére. A diszeloádás jövedelmét a minimálisra redukált rezsiköltségek levonása után átadják jutalomképpen a jubiláló színésznek.

Pálffy intendáns ezután Radnay Miklós

operastaggione

tervéről beszélt. Elmondotta, hogy az elterjedt hírek szerint az Operaházban már folyik a staggione-társulat próbái, tehát a terv az új szezonban megvalósul. Ezek a hírek azonban nem felelnek meg a valóságnak, csak annyi igaz belőlük, hogy Radnay igazgató és a kultuszminisztérium között folynak a staggione megszervezése ügyében a tárgyalások. Pálffy József két ízben is tárgyalt erről a kérdéssel Radnayval, aki kijelentette, hogy a jövő szezonban semmicsetre sem kerülhet még sor a staggione megszervezésére. Olyan

hírek is keringtek, hogy az operastaggione a nagyobb városokban havonta nyolc-tíz operaelőadást kíván tartani. Radnay ezt a hírt is megcáfolta és kijelentette, hogy a nagyobb városokban a téli szezonban és a tavaszi szezonban 10-12 operaelőadást tervez egymásután következő napokon.

— Megmondtam Radnaynak — folytatta Pálffy József —, hogy ez a megoldás lehetetlen, mert tíz-tizenkét egymásután következő operaelőadásnak egyik vidéki városban sem lehet publikuma, vagy pedig, ha lenne is, az annyira kimerítené a színházi közönség anyagi erőit, hogy a prózai előadásokra és az operettek nem maradna pénze.

— Véleményem szerint a helyes megoldás az lenne, ha az operastaggione havonta egy-egy, vagy kéthavonként két-két előadást tartana a nagyobb városokban. Radnay egyébként terveit a városok miskolci kultúrkongresszusán részletesen ismertetni fogja. Annyi bizonyos, hogy nem szabad elkedvetleníteni az Operaház igazgatóját, mert ha nem is az általa gondolt formában, de valamilyen más formában meg lehet oldani ezt a kérdést.

— A mi számunkra azért volt fontos a kérdés tisztázása, mert az új színtársulat megszervezése előtt feltétlenül tudnunk kellett, hogy lesz-e a staggioneból az új szezonban valami. Ebben az esetben ugyanis nem kellene külön operatársulatot szerveznünk. Most azonban, hogy tisztázódott a kérdés, az operatársulatot nyugodtan megszervezhetjük. Megoldás volna az is, hogy ha el is ejtődne az operastaggione terve, az az Operaház kebelében megszervezne egy olyan elsőrendű erőkből alakítandó különítményt, amelyet időről-időre kölcsön adna a vidéki városoknak. A gondolatot magát azért sem szabad elejteni, mert azt a kultuszminiszter is támogatja és így kilátás van arra, hogy nagyobb állami szubvenciót is kap erre a célra az Operaház.

Pálffy intendáns ezután felvetette a színház

jövő évi városi szubvenciójának

a kérdését és felhatalmazást kért a bizottságtól, hogy most, amikor megkezdtek a város jövő évi költségvetésének összeállítását, ugyanolyan összeg felvételét kérje a színház számára, mint amennyit az idén kapott a színház a várostól.

— Mivel erről a szubvencióról is különböző hírek terjedtek el — mondotta Pálffy —, be-

Szemüvegek

legmegbízhatóbbak 274

Sandberg Henriknél.

szereztem néhány város adatait, amelyek szerint Miskolc város 87.000, Debrecen körülbelül 100.000, Pécs pedig 60.000 pengővel támogatja színházát. Szeged város 124.000 pengős színházi szubvenciója tehát nem sok, tekintettel arra, hogy ebben az összegben többek között a színházi épület tízezerpengős tűzbiztosítási járuléka is benne van már.

— Ami a színház jelenlegi menetét illeti, hát az elég rossz, de azért budapesti és vidéki viszonylatban mégis kielégítőnek mondható.

Tarnay: Az kétségtelen, hogy a szegedi színház megy ma is a legjobban az összes vidéki színházak között. A szegedi színház az első, utána sokáig nem jön semmi, azután jön Miskolc és azután Debrecen.

Pálffy József ezután bejelentette, hogy a színház

a jövő évben is a katonazenekarral

kíván szerződést kötni, mert a polgári zenekar megalakítása leküzdhetetlen nehézségekbe ütközne. A katonazenekarral a színház vezetősége különben is meg van elégedve.

Elmondotta még Pálffy, hogy

Makóval tárgyalnak

a nyári állomás ügyében, de csak akkor állapodnak meg, ha biztosítják a kirándulás deficiámentességét. A nyáron a társulat tart majd néhány tanyai előadást is.

Ezután a »görlügyről« beszélt az intendáns és bejelentette, hogy a polgármester által elrendelt vizsgálat befejeződött és az eredmény nem bizonyítja be a skandalum-vádakat. Nem történt semmi olyan, ami a színház presztízst csökkenthetné.

A szervezkedés

folyik, a színház vezetősége arra törekszik, hogy az új szezonban lehetőleg még jobb társulatot állítson össze, mint amilyen az ideig volt. A tanács a városra parancsolt takarékosági elv alkalmazása érdekében szigorúan utasította Tarnay igazgatót, hogy az új szezonban a színház személyi kiadásait havonta háromezer pengővel redukálja.

— Bejelentem itt azt is, hogy ezzel kapcsolatban Pásztor József interpellációt jegyzett be a májusi közgyűlés tárgysorozatra, amelyben azt kérde, hogy igaz-e ez a takarékosági parancs és kérde, hogy nem megy-e majd ez a gázcsökkentés a színház művészi színvonalára?

Wimmer Fülöp kifogásolta ezután, hogy a színház vezetősége titokban szervezkedik, a szervezkedésről a bizottság nem kap tájékoztatást, csak akkor, amikor már befejezett tényekkel kell számolnia. A múltban úgy volt, hogy juniusban az igazgatók tájékoztatták a bizottságot zártan nyilvánított üléseken. Véleménye szerint ennek most sem lehet akadálya.

— Megcsináljuk, — mondta rá Pálffy József. Wimmer Fülöp ezután azt kifogásolta, hogy a színháznak nincs

repertoárja.

Ez az oka annak, hogy ha egy olyan darab, amelyből több előadásra számítottak, megbukik, akkor erőszakkal tartják műsoron akkor is még, amikor már senkit sem érdekel, ahelyett, hogy egy előre betanult operát illesztenék helyette a műsorba.

Tarnay Ernő válaszában kijelentette, hogy a bukott darabok helyett esetleg bedobott daraboknak sem lenne közönségük. A színház többet már nem produkálhat, mint amennyit produkál.

A színügyi bizottság Pálffy József bejelentéseit tudomásul vette és ezzel az ülés véget ért.